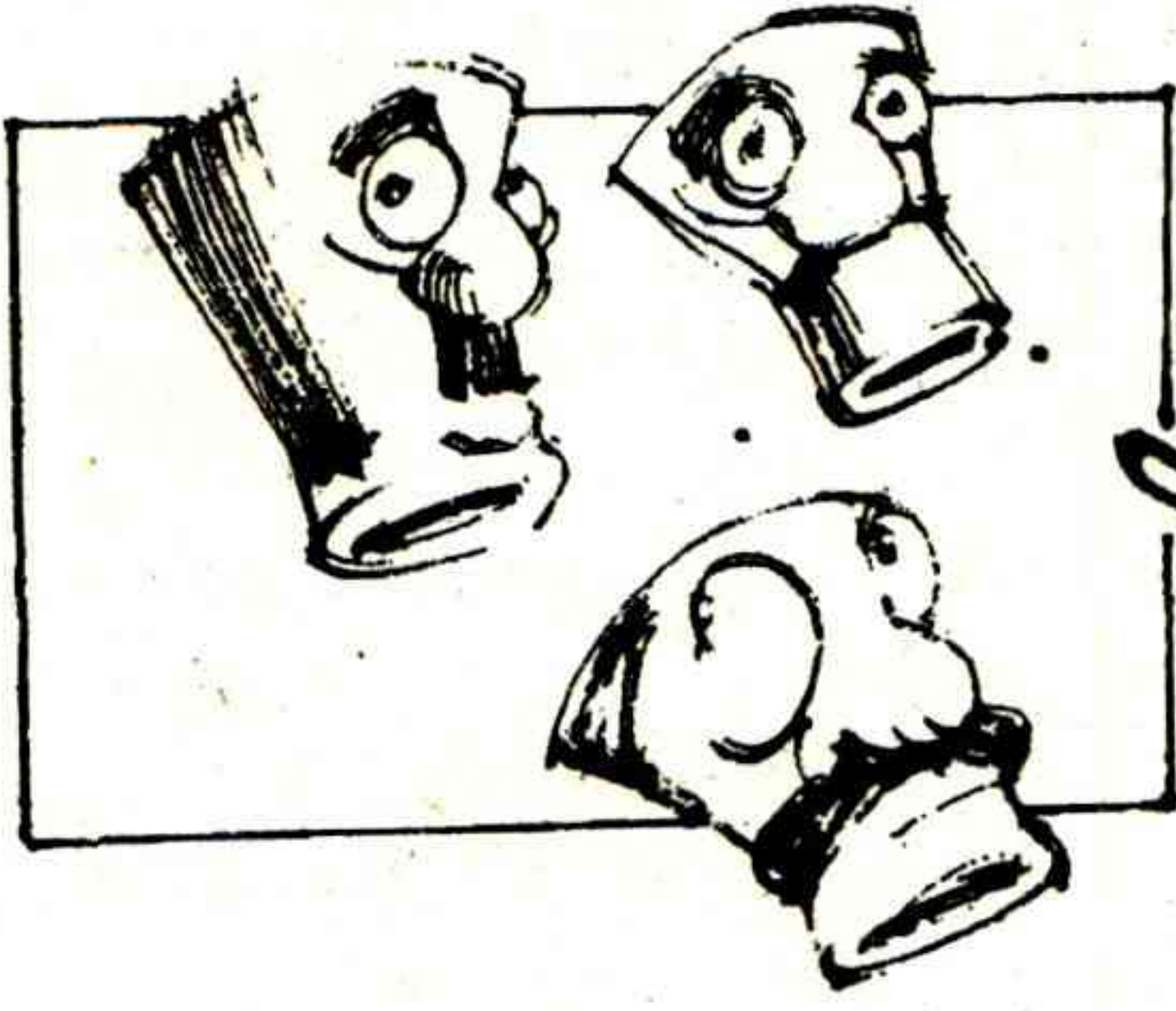

చతుర్హార్య

కథ

తెలిదేవర భానుమూర్తి

యాధ్గిరి మా దోస్తు. గాడు మా ఊరోడే. మేమందరం ఒక్క బల్లెనే సద్వకున్నం. గీనడ్మనే గాడు డిఎస్పి అయ్యిండు. డిఎస్పి అయిన కాడి నుంచి గాడు మమ్ములను గలుస్తలేడు. దోస్తులను గల్పె తందుకు గానికి పుర్న తేలేనట్లు గొడ్తున్నది. గాడు మమ్ములను గల్వకుంటే ఏంది గాన్నే మేము గలుద్దామనుకున్నం. ఒక దినం సత్తారి గాడు నేను గల్పి యాధ్గిరి ఇంటికి బోయినం. గని గాడు ఇంట్ల లేడు. ఆపిస్ కెల్లి ఇంక రాలేదని గాని పెండ్లాం జెప్పింది.

“ఆపిస్ కే బోయి యాధ్గిరిని గలుద్దాం రా” అని సత్తారి అన్నడు. “మంచిది. యాధ్గిరి ఆపిస్ కే బోదాం పా ” అని అన్న. ఇద్దరం గల్పి యాధ్గిరిగాని తాన్ని బోయినం. మమ్ములను సూడం గనే గాని మొకం చమ్మాయిించింది. “ఏందిరో తొవ్వదప్పి వొచ్చిండు” అని గాడు అన్నడు. “తొవ్వదప్పి రాలేదు. తొవ్వబట్టుకోనే వొచ్చినం” అని సత్తారి అన్నడు.

“డిఎస్పి అయినంక ఈద్ కా చాంద్ వైనపు” అని నేను అన్న. “నాకు మిమ్ములను గల్వాలని ఉన్నా ఒక్క దినం గూడ పుర్న తేలేకుంట ఉన్నది. ఏం జెయ్యమంటవురా?” అని యాధ్గిరి అన్నడు. “మాతోని ఎట్లన్న మాటముచ్చట లేదు. కమస్కం పెండ్లాపిల్లతోనైన మాట ముచ్చట ఉన్నదా? లేదా?” అని సత్తారి అడిగిండు.

“నేను ఆపిస్ కెల్లి ఇంటికి బోయెతల్కె రాత్రి పదకొండో పన్నెండో గొడ్తుది. పోరగాల్లు నిద్రల ఉంటరు. నా పెండ్లాం నిద్రమబ్బులనే గింత బువ్వ జెడ్తుది. పొద్దుగాల్ల పదిగొట్టంగనే ఆపిస్కు వొస్త. ఇగ పెండ్లాం పిల్లలతోని ముచ్చట జెట్టెతందుకు మోక యాడ్డి. ఇంతకు మీరెట్లు ఉన్నరురా?” అని యాధ్గిరి అడిగిండు.

“మేము బాగున్నం. ఇద్దరం ఒకటే ఆపిస్ల పనిజేస్తున్నం. ఇద్దరం ఒకే వాడకట్టుల ఉంటున్నం. ఐతారం వొస్త పెండ్లాం పిల్లలను దీస్కొని ఇద్దరం గల్పి సిన్మకు బోతం” అని సత్తారి అన్నడు.

“మీ లెక్క పెండ్లా పిల్లలతోటి సిన్మకు బోయే అదృష్టం నాకు లేదురా. ఊల్లె మనం సద్వకున్న దినాలు యాదికొస్తే నా మనసు

కలకలమంటది” అని యాధ్గిరి అన్నడు.

“అవ్ మల్ల గా దినాలు రమ్మనా రావు. సదువుకునే దినాలల్ల మనం చెర్ల ఈతలు గొట్టెటోల్లం. గోటీలు ఆడెటోల్లు. ఒకపారి గిల్లిదండ ఆడుతుండంగ గిల్లి వొచ్చి నా నెత్తికి దాకింది. నేను బేహోషైన. మీరిద్దరు పరేషాన్ అయ్యిండు” అని నేను అన్న.

“గా సంగతి నాగూడ యాదికున్నది. నువ్వు బేహోషగాంగనే నాకు బుగులైంది. గా దినాల మల్ల రమ్మంటే వొస్తయా? మనం ముగ్గురం గల్పి ఛాయ్ దాగి శాన దినాలైంది. ఛాయ్ దెప్పిస్త” అని యాధ్గిరి “రాం చందర్. రాం చందర్” అని బిల్పిండు.

గాడు బిల్వంగనే ఒక సిఐ వొచ్చి కడక్ సెల్యూట్ గొట్టిండు.

“ఏం గావాలె సార్ ” అని అడిగిండు.

“జల్లి మూడు కడక్ ఛాయ్లు బంపియ్యి” అని యాధ్గిరి అన్నడు. ఛాయ్లు బంపిచ్చెతందుకు గీయినకు నేనే దొర్కిన్నా. ఏ జమెదార్ కు జెప్పినా ఛాయ్లు బంపిస్తడు అని మనసుల అనుకోని సిఐ అవుతలకు బోయిండు. జెరసేపైనంక గా సిఐ -

“సతీష్ సతీష్” అని బిల్పిండు.

గియ్యాల జల్లి ఇంటికి బోయి పెండ్లాంతోని గల్పి సిన్మకు బోవాలె. ఏ సిన్మకు బోతె బాగుంటదని సోచాయిస్తున్న ఎస్ఐ సతీష్ సిఐని మనసుల దిట్టుకుంట వొచ్చిండు. సిఐకి సెల్యూట్ గొట్టిండు.

“ఏం జెయ్యాలె సార్” అని అడిగిండు.

“జల్లి డిఎస్పి సాబ్ కు మూడు కడక్ ఛాయ్లు బంపియ్యి” అని అన్నడు.

గీయినేంది డిఎస్పికి ఛాయ్లు బంపిచ్చెతందుకు నేను ఉన్నననుకుంటున్నదా అని మనసుల అనుకోని ఎస్ఐ-

“మంచిది సార్” అన్నడు.

పావు గంట అయినంక ఎస్ఐ -

“రంగయ్యా! రంగయ్యా!” అని తీన్ పట్టి జమెదార్ ను బిల్పిండు.

సరింగ గప్పుడే ఇద్దరు నెత్తులు బలగొట్టుకోని జమెదార్ తాన్ని వొచ్చిండు. గాల్లిద్దరి తాని కెల్లి ఎన్ని రూపాలు గుంజితె పడ్తల్ బడ్తదని జమెదార్ సోచాయిస్తుండు. ఎస్ఐ బిల్వంగనే జమెదార్ కు సురుమన్నది. యాల్లపాల్ల లేకుంటే ఎప్పుడు బడ్తె గప్పుడు గీయిన బిలుస్తుంటడు అని అనుకుంట గాడు వొచ్చిండు. ఎస్ఐకి కడక్ సెల్యూట్ గొట్టిండు.

“ఏం గావాలె సార్” అని అడిగిండు.

“డిఎస్పి సాబ్ కు మూడు కడక్ ఛాయ్లు బంపియ్యి. గీడ ఉన్నట్లు రావాలె” అని ఎస్ఐ అన్నడు.

“మంచిది సార్” అని జమెదార్ అన్నడు.

గని గాడు ఛాయ్ జెప్పెతందుకు బోలేడు.

“మల్లేక్. మల్లేక్” అని ఏక్ పట్టి జమెదార్ ను బిల్పిండు.

గీల్లందరు నాకే పనులు జెప్తరు. జీతం నేనొక్కన్నే తీసుంటున్ననా? గీల్లు దీసుంటలేరా అని మనసులు అన్కుంట ఏక్ పట్టి జమెదార్ వొచ్చిండు. తీన్ పట్టి జమెదార్ కు సెల్యూట్ గొట్టిండు.

భర్త....!!

ఒక నియంత సభలో ప్రసంగిస్తుండగా ఒక మహిళ “నీలాంటి నియంత నా భర్త అయ్యుంటే విషం ఇచ్చి చంపేదాన్ని” అని అన్నది. “నీలాంటి గయ్యాళి నా భార్య అయ్యుంటే నేనే విషం తాగి ఆత్మహత్య చేసుకునేవాణ్ణి” అని ఆ నియంత జవాబు ఇచ్చాడు.

“ఏం పని ఉన్నది సార్” అని అడిగిండు.

“జల్లి డిఎస్పీ సాబ్ కు మూడు కడక్ ఛాయ్లు బంపియ్యి” అని తీన్ పట్టి జమెదార్ అన్నడు.

అపిస్ ముంగట ఉన్న ఛాయ్ బండి తాన్ని ఏక్ పట్టి జమెదార్ బోయిండు.

“మా డిఎస్పీ సాబ్ కు జల్లి మూడు కడక్ ఛాయ్లు బంపియ్యి” అని ఛాయ్ బండ్లోనికి జెప్పిండు.

గీ పోలీస్ లు పైసలియ్యరు పాడియ్యరు. పుక్కానికి ఛాయ్లు దాగుతరు. అని మనసుల అనుకోని-

“మా పోరగాడు ఇంకోతానికి ఛాయ్లు దీస్తోని బోయిండు సార్. గాడు రాంగనే ఛాయ్లు బంపిస్త” అని ఛాయ్ బండ్లోడు అన్నడు.

యాద్గిరి ఛాయ్లు జెప్పి అద్దగంట అయ్యింది. గని ఛాయ్లు రాలేదు.

“మొన్న బజార్ల మనతోని గల్పి సద్దుకున్న రూప గల్పింది. యాద్గిరి ఏం జేస్తున్నదని అడిగింది” అని సత్తారి అన్నడు.

“సద్దుకునే దినాలల్ల గామెను బనాయించెటోడిని. మా పోరిని బనాయిస్తేవా అంటే పోలీస్ లకు బట్టిస్త అని ఒక పారి రూప నాయిన నన్ను బెదిరిచ్చిండు. గిప్పుడు నేనే డిఎస్పీనైన అని ఎర్రైతె గాయిన ఏమనుకుంటడో” అని యాద్గిరి అన్నడు.

“మేము వొచ్చి నీ పని కరాబ్ జేస్తున్నట్లు గొడున్నది. ఇగ మేము బోతంరా” అని నేను అన్న.

“ఛాయ్ దాగి బోండిరా” అనుకుంట యాద్గిరి మల్ల సివని బిల్పిండు.

“ఛాయ్ జెప్పి అద్దగంటైంది. జల్లి ఛాయ్లు బంపియ్యి” అని అన్నడు.

సివ, ఎస్ ఐని బిల్పిండు.

“ఛాయ్లు ఇంక రాలేదని డిఎస్పీ సాబ్ గరమైతున్నడు. జల్లి ఛాయ్లు బంపియ్యి” అని సివ అన్నడు.

“గిప్పుడే బంపిస్త సార్” అని ఎస్ ఐ అన్నడు.

ఎస్ ఐ, తీన్ పట్టి జమెదార్ ను బిల్పిండు.

“ఛాయ్లు బంపియ్యమని నీకు జెప్పి అద్దగంట అయితున్నది. ఛాయ్లు బంపియ్యకుంట ఏం మాష్లు జేసున్నవు. జల్లి ఛాయ్లు బంపియ్యి” అని అన్నడు.

తీన్ పట్టి జమెదార్ ఏక్ పట్టి జమెదార్ ను బిల్పిండు.

“డిఎస్పీ సాబ్ కు ఛాయ్లు బంపియ్యమంటే ఏం జేస్తున్నవు. ఆకర్కి ఛాయ్లు గూడ బంపియ్యరాకుంటే ఎట్లు. కొల్వజెయ్యాలని ఉన్నదా లేదా?” అనుకుంట తీన్ పట్టి జమెదార్ కోపంజేసిండు.

ఏక్ పట్టి జమెదార్ ఛాయ్ బండ్లోని తాన్ని బోయిండు.

నిన్నటి సుంత...

ప్రముఖ నాటక రచయిత అలెగ్జాండర్ డ్యూమాస్ ను ఆయన మిత్రుడు తాను రాసిన నాటక ప్రదర్శనకు బలవంతంగా తీసుకు పోయాడు. నాటకం బోర్ కొట్టింది. కానీ డ్యూమాస్ ఆ మాట పైకి అనకుండా “ఆ కుర్చీలో అతగాడు ఎంత హాయిగా నిద్రపోతున్నాడో చూడు” అని నిద్రపోతున్న వ్యక్తిని తన మిత్రుడికి చూపించాడు. మిత్రుడు కాస్త బాధపడ్డాడు. మరుసటిరోజు అదే వేదికమీద ప్రదర్శిస్తున్న తన నాటకానికి ఆ మిత్రుణ్ణి పిలిచాడు డ్యూమాస్. నాటకం చాలా బాగుంది కానీ డ్యూమాస్ ను అవమానించాలనే ఉద్దేశంతో ఆ మిత్రుడు-

“చూడు, చూడు అతగాడు ఎంత హాయిగా నిద్రపోతున్నాడో!” అంటూ నిద్ర పోతున్న ఒక వ్యక్తిని చూపించాడు. డ్యూమాస్ నిద్రపోతున్న వ్యక్తిని చూసి “బలేవాడివే అతగాణ్ణి పోల్చుకోలేదా! నిన్న నీ నాటకం చూస్తూ నిద్రపోయినవాడే ఇంక లేవలేదు” అన్నాడు.

అలెగ్జాండర్ డ్యూమాస్

“జల్లి ఛాయ్లు బంపియ్యకుంటేవా అంటే నీ బండి లేకుంట జేస్త” అని ఛాయ్ బండ్లోన్ని బెదిరిచ్చిండు.

“పోరగాడు రాంగనే ఛాయ్లు బంపిస్తసార్” అని బండ్లోడు అన్నడు.

గంటసేపైనంక గూడ ఛాయ్లు రాలేదు..

“ఇగ వొస్తంరా” అనుకుంట మేము లేసినెలబడ్డం

“ఛాయ్ దాగి బోండిరా” అని యాద్గిరి అన్నడు.

“మీ ఇంటికి వొచ్చి ఛాయ్ దాగుతం తియ్యి” అనుకుంట మేము యాద్గిరి తానికెల్లి ఇంటికి బోయినం.

“సద్దుకునే దినాలల్ల గామెను బనాయించెటోడిని. మా పోరిని బనాయిస్తేవా అంటే పోలీస్ లకు బట్టిస్త అని ఒక పారి రూప నాయిన నన్ను బెదిరిచ్చిండు. గిప్పుడు నేనే డిఎస్పీనైన అని ఎర్రైతె గాయిన ఏమనుకుంటడో” అని యాద్గిరి అన్నడు.

